

deri; at de kunne sige: Vi have opfyldt alle Lovens Forlangender, vi have deponeret i den danske Nationalbank det Beløb, som Loven fordrer, og vi kunne da tilbyde den største og bedste Sikkerhed, som overhovedet kan bydes. Det kan ikke nytte, at man saa bilder sig ind, at man har sagt til Befolkningen, at der ingen Sikkerhed er; og at de selv maa varetage deres Interesser. Det kan man først naa, naar man slet ingen Sikkerhed forlanger. Man kan foreslaa visse Ordensregler, om man vil det, det er mig ganske ligegyldigt, men naar man vil have, at Befolkningen skal tro, at man ad Lovgivningsvejen har draget Omsorg for, at Folk ikke lide Skade ved at tegne Forsikringer i udenlandske Livsforsikringselskaber, maa man dog fornuftigvis gaa til det, som man selv erkender er det mest betryggende, og det er og bliver dog altid den fornødne Formue.

Man siger saa, at Forsikringsraadet ingen Midler har til at sikre sig imod, at Beregningen af den fornødne Formue skulde blive mindre fyldestgørende. Jeg kan ikke læse Lovforslaget anderledes, end at det har Forsikringsraadet virkelig Midler imod. Hvis et udenlandsk Selskab vil stille en Del Humbug op for derved at komme til et saadant Resultat, at dets Risiko er meget mindre, end den i Virkeligheden er, og at den fornødne Formue altsaa kun udgør et betydelig mindre Beløb, end den burde udgøre, kan jeg ikke skønne rettere, end at saa vil Forsikringsraadet nok finde Udveje og Midler, hvorved det kan sætte en Stopper for den Slags Humbug.

Jeg vil derfor ikke kunne stemme for dette Lovforslags endelige Vedtagelse, hvis man bibeholder denne efter min Formening for Befolkningen ulukkebringende Bestemmelse om et Depositum for udenlandske Forsikringselskaber af 100,000 Kr. Vil man ikke — hvad jeg vilde anse for det absolut rigtigste, og som ikke alene mindre, men ogsaa større Nationer have ment, at de maatte forlange til Betyggelse — forlange, at Selskaberne skulde deponere den fornødne Formue, vil jeg langt hellere være med til at tage hele Bestemmelsen om ethvert Depositum ud og saa udtrykkelig sige til Befolkningen: Vi have ved Lov fastsat visse Ordensregler, som skulde gælde for udenlandske Livsforsikringselskaber, men hvad deres Soliditet angaar, maa I selv varetage det fornødne, det have vi ikke kunnet bestemme noget om. Saa ved dog Befolkningen, hvad den har at rette sig efter. Det kan ikke nytte at ville mene, at man

skaffer en Betyggelse, naar der ingen Betyggelse er. Og hvad er 100,000 Kr., naar man ser, hvad det er for Beløb, som der overhovedet er og kan blive Tale om, at udenlandske Selskaber tegne her i Landet? Det er blevet mig sagt her i Dag, at et enkelt, saa vidt jeg tror, ganske solidt udenlandsk Selskab har i dette Øjeblik et saadant Beløb i sin Portefeuille, at dette Selskabs fornødne Formue vilde være mellem 6 og 700,000 Kr. Hvis det er Tilfældet, vil det saa ikke betyde noget mere at have dette Beløb deponeret, end hvis man skal nøjes med Lovforslagets 100,000 Kr.? Jeg kan ikke forstaa, at der kan være Tvivl om den Ting. Jeg mener, at man maa enten det ene eller det andet, enten lade være at agere Barne pige for Befolkningen — det skulde jeg ikke have noget imod — eller ogsaa paataage sig fuldt ud de Forpligtelser, som en Barne pige har.

Jeg skal ikke komme ind paa en Omtale af de af et Mindretal stillede Smaaændringer, som jeg gerne kunde sympatisere med, men som jeg antager, at det vil være forstandigst, at de ærede Forslagsstillere i Henhold til Ordførerens Udtalelser tage tilbage, idet man saa søgte at faa noget bedre bragt frem ved tredje Behandling.

En eneste Bemærkning vil jeg gerne have Lov til at gøre til den ærede Ordfører. Det er ikke, fordi det har stor praktisk Betydning. Jeg lagde Mærke til, at den ærede Ordfører motiverede Udvalgets Forslag om at tage Bestemmelsen om Formanden for Sø- og Handelsretten ud af Loven, derved, at det var mindre praktisk og mindre rigtigt at tage en saadan Bestemmelse, men motiverede det ikke med det, som jeg synes laa ganske lige for, at Sø- og Handelsretten jo efter Folketingets Mening om Retsreformen fuldstændig falder bort. Derfor kunde jeg være fristet til at betragte den ærede Ordførers Motivering af dette Spørgsmaal som en Bekræftelse af, at Folketinget nu har frafaldet sit Krav om at slaa Sø- og Handelsretten ihjel. Hvis det ikke er frafaldet, er det ganske uden Nødvendighed at tage Reservation i denne Lov, thi saa falder det bort af sig selv.

Jeg skal indskrænke mig hertil og kun gentage, at hvis man holder fast ved den Affattelse, som Bestemmelsen nu har om Udenlandske Forsikringselskabers Livsforsikringsvirksomhed, som man vel nok fra alle Sider er enig om er den farligste Form af alle Forsikringer, den farligste Form, naar henses til Spørgsmaalet om,